

Sygn. akt I C 258/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	Kalina Rzepecka-Tomczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2018r. w Ostrzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. D. kwotę 23000,- (dwadzieścia trzy tysiące) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 lipca 2015r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. D. kwotę 6467,- (sześć tysięcy czterysta sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwotę 459,10 zł (czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 10/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 258/16

UZASADNIENIE

Powód J. D. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty 23000,- złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 czerwca 2015r. oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 30 października 2011r. doszło do wypadku drogowego, w którym odniósł obrażenia ciała. Za doznaną w wyniku wypadku krzywdę powód domaga się zadośćuczynienia.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki wypadku z dnia 30 października 2001r., jednakże wskazał, iż powód otrzymał kwotę 7000,- złotych tytułem zadośćuczynienia, dlatego dalsze jego roszczenia z tego tytułu są nieuzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 30 października 2001r. P. M. kierujący pojazdem marki V. (...) będąc w stanie nietrzeźwości potracił powoda, który prawidłowo poruszał się rowerem.

Okoliczności niesporne.

Sprawca wypadku związany był z pozwanym umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Okoliczności niesporne.

Po wypadku powód został przewieziony do szpitala w O., gdzie przebywał przez 9 dni.

Dowód: karta informacyjna z leczenia szpitalnego k. 20 akt.

Powód w następstwie wypadku z dnia 30 października 2001r. doznał urazu wielonarządowego. Uraz śledziony wraz z jej pęknięciem i wstrząsem krwotocznym doprowadził do bezpośredniego zagrożenia życia, co skutkowało koniecznością wykonania zabiegu operacyjnego usunięcia śledziony. Brak tego narządu skutkuje zwiększoną podatnością na różnego rodzaju infekcje. Ponadto powstałe zrosty z innymi narządami znajdującymi się w jamie brzusznej powodują dolegliwości bólowe, które powód pomimo upływu 17 lat od wypadku nadal odczuwa. Z uwagi na odniesione obrażenia powód powinien w sposób szczególny dbać o swój stan zdrowia i unikać ciężkiej fizycznej pracy. Po wykonanym zabiegu na ciele powoda pozostała szpecąca blizna. Biegły chirurg ocenił uszczerbek na zdrowiu powoda na 18%.

Dowód: karta informacyjna z leczenia szpitalnego k. 20 akt, opinia biegłego chirurga k. 92-97, przesłuchanie powoda e-protokół rozprawy z dnia 3 lipca 2018r. - 00:04:28-00:21:40 płyta CD k. 116.

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 7000,- złotych.

Okoliczność bezsporna.

Pozwany decyzją z dnia 19 czerwca 2015r. odmówił wypłaty dalszych świadczeń.

Dowód: akta szkody.

Powyższy stan faktyczny, który był częściowo niesporny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony w niniejszym postępowaniu, opinii biegłego S. W. oraz przesłuchania powoda.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc w związku z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Określając wysokość zadośćuczynienia sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, zwłaszcza okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobyków w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na

przyszłość. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, stąd jego wysokość musi przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość, jednocześnie nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy i powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r. w sprawie I CSK 667/12, LEX nr 1391106 oraz z dnia 22 kwietnia 1985r. w sprawie II CR 94/85, LEX nr 8713).

Powód w wyniku wypadku doznał obrażeń ciała, które wiązały się z dolegliwościami bólowymi trwającymi do dnia dzisiejszego oraz koniecznością leczenia szpitalnego. U powoda wykonano zabieg usunięcia śledziony, co dożywno będzie miało negatywny wpływ na jego organizm. Biegły chirurg ustalił trwały uszczerbek na zdrowiu powoda na 18%. Mając powyższe na względzie należało uznać, iż przyznane zadośćuczynienie w kwocie 7000,- złotych jest nieadekwatne do rozmiaru krzywdy poniesionej przez powoda, dlatego też jego żądanie zasądzenia dodatkowo kwoty 23000,- złotych, jest w pełni uzasadnione i w żaden sposób nie można go ocenić jako nieadekwatne do poniesionej krzywdy. W związku z powyższym w pkt 1 wyroku zasądzono na rzecz powoda kwotę 23000,- złotych.

O odsetkach orzeczono mając na względzie treść art. 817 § 1 kc. Powód nie wskazał w jakiej dacie wezwał pozwanego do wypłaty dodatkowej kwoty tytułem zadośćuczynienia, jednakże pozwany pismem z dnia 19 czerwca 2015r. odmówił wypłaty świadczenia, więc w tej dacie niewątpliwie wiedział już o żądaniu powoda. Mając powyższe na względzie zasądzono odsetki za okres od 20 lipca 2015r. (30 dni od dnia 19 czerwca 2015r.), oddalając żądanie co do odsetek w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc mając na względzie wynik procesu i w całości obciążono nimi pozwanego.

Koszty procesu poniesione przez powoda to kwota 6467,- złotych, na którą składają się wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 4800,- złotych ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu oraz opłata uiszczona od pełnomocnictwa w kwocie 17,- złotych, opłata sądowa w kwocie 1150,- złotych oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 500,- złotych. W związku z powyższym w pkt 2 wyroku zobowiązano pozwanego do zapłaty na rzecz powoda kwoty 6467,- złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwanego obciążono również nieuiszczonymi kosztami sądowymi w kwocie 459,10 złotych, z tytułu wynagrodzenia biegłego chirurga, w zakresie w jakim nie zostało ono pokryte z wpłaconej przez powoda zaliczki.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka